

Lữ Khách Cơ Hàn

Wayfaring Stranger

American Folk Song, Nguyễn Thảo (LV)

3

Tôi là người lữ khách_ quen sống trong cơ hàn._ Lạnh lùng bước
Dù trời xám ngắt,_ u ám che mây mù._ Dù đường mấp
I'm just a poor_ way - far - ing strang - er_ trav - el - ing
I know dark clouds_ will ga - ther 'round me._ I know my

4

trong_ phù du một cõi. Chờ về đến chốn ấy,_ nơi đất thơm,
mô,_ trầy chân sỏi đá. Rồi chợt trước mắt_ nắng chứa chan
through_ this world of woe. There is no sick - ness,_ no toil, nor
way_ is hard and steep. But beau-teous fields_ a - rise be -

7

gió lành._ Hoạn nạn, khó khăn_ sẽ như là mơ. Gặp lại Cha_
cánh đồng._ Lời nguyện thoáng nghe_ rồi linh hồn tôi. Nhìn Mẹ đứng_
dan - ger,_ in that bright land_ to which I go. I'm go - ing_
fore me,_ where God's re - deemed,_ their vi - gils keep. I'm go - ing_

10

tôi,_ ánh mắt bao mừng vui._ Lòng bình yên quá,_ thôi sẽ không
ngóng_ vẫn dưới hiên nhà xưa_ Nụ cười tươi thắm_ khi thấy tôi
there_ to see my Fa - ther._ I'm go - ing there_ no more to
there_ to see my Mo - ther._ She said she'd meet_ me when I

13

rời. Đường xa dẫn đưa tôi_ hướng theo_ Jor - dan._ Đường diu dặt
về. Đường xa đón chân tôi_ hướng theo_ Jor - dan._ Đường diu bước
roam. I'm on - ly go - ing_ o - ver_ Jor - dan._ I'm on - ly
come. So I'm just go - ing_ o - ver_ Jor - dan._ I'm just go -

16

tôi_ về chốn quê nhà.
tôi_ về đến quê nhà.
go - ing_ o - ver home.
ing_ o - ver home.